

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

36. Eventivs Campsor exercet recambium, quod aliqui vocant recursæ, idque speculatiuè loquendo, licitè quidem, quamuis practicè non consulatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Ad rationem in Contrarium dicimus, esto materia huius ac similibus votorum non sit subiecta marito, est tamen voluntas vxoris eidem subiecta, & ita Eudoxia à Theodosio est dirigenda, ne nouis implicata obligationibus ad matrimonij onera, educationem prolis, & familiæ gubernationem ac sociale vitam minùs inde apta reddatur.

XXXVI. Euentius Campsor dedit Norinbergamille florenos Euentiano Campsario, qui spondet solutionem Francofurti, vbi tamen nullam habet pecuniam, nec aliquem notum, qui id onus in se recipiat. Campsor ergo suum correspondentem seu Factorem ibi positum Campsario accommodat eius nomine sibi satisfacturum, qui ex composito recambit, seu nouas litteras cambij ad primum campso remittit, iubens accipere solutionem à primo Campsario, quo fit, vt Euentianus ibidem debeat soluere, vbi primò accepit, & quidem geminà iacturà duplicis cambij. Queritur. Vtrum istud recambium (quod aliqui recursæ vocant) sit licitum & iustum?

Videtur illicitum. Ita Molina de just. Tr. 2. D. 404. Sotus de just. l. 6. q. 10. art. 1. Tanner Tom. 3. D. 4. q. 7. n. 149. Antonius Merenda Tr. de Camb. Nundinali. c. 2. n. 108. & præter alios latissimè Paulus Comitulus in resp. moralib. l. 3. resp. quest. 15. & 16. Mouentur. Tum quia quandocunque solutio datæ pecuniæ eodem loco repetitur, signum est mutui. Atqui hoc

Hh s

fit

fit in præfenti. Ergo &c. Tum quia pecuniam præfentem cum abfente commutare, vbi nulla eft, perinde fictitium eft cambium, ac emptio equi ab eo, qui nullum habet. Tum quia campfor ex mera lucri cupiditate non vult dare pecuniam campfario indigenti. Ergo nomine Cambij mutuuum palliat, vt lucretur. Tum quia Campfarius involuntariè cambiũ accipit, cum mallet aliã ratione nempe mutud pecuniam acquirere. Ergo contractus eft irritus. Tum quia Creditor ipfum debitum in folutionem accipere non potefl. Atqui iftud in propofito fieret; alter enim Campfor, quẽ prioris factorem pofuimus, pro folutione nõ numerat pecuniam, fed tantũ creditũ chyrographo fignatum remittit ad primum campforem; quod creditum non eft aliud, quã ipfum debitum campfarij, & ita merus lufus committitur.

Resp. Recambium prædictum *recurfa* fpeculatiuè loquendo, iufum, licitumque eft, ac defendi potefl, etfi practicè non fit confu- lendum. Ita Ioan. Salas de Cambijs *dub. 17. Lefl. de iuf. c. 23. dub. 7.* Nauarr. *Tom. 2. Corc. Tit. de vfuris. conf. 1.* Marcus Serra. *Tom. 2. in 22. D. Thom. q. 77. art. 7.* Ludouic. Caspenfius *Tom. 2. tr. 19. D. 6. f. 5.* Card. Lugo *de iuf. D. 28. n. 98.* & plures, quos refert & fequitur Diana *part. 1. T. 8. R. 1. & P. 9. Tr. 3. R. 67.* Pri- or pars. Probatat 1, authoritate Pij V. Papæ, qui

qui Bononiensibus in quodam Breui facultatem dedit erigendi forum, in quo approbare videtur cambium *recurse*, formalia verba italica refert Lugo n. 84. Prob. 2. ratione, Tum quia, vt huiusmodi cambium verum ac reale, nō siccū & fictitium sit, neququam requiritur, vt Campsarius ipso tempore contractus habeat iam actu, & reipsā pecuniam in loco, vbi facienda solutio, sed sufficit, vt illam ibi habeat in spe, & virtualiter, aliās nec vendi nec permutari possent debita imposterum soluenda. Tum quia in eiusmodi reciproco contractibus Campsor posterior seu Factor prioris (qui tamen censetur in præsenti vnus idemque) duas personas representat; nim. creditoris, quatenus accipit solutionem, & debitoris, quatenus eius nomine per suum factorem sibi met satisfacit; quod in alijs negotijs humanis frequenter accidit; nam Legati & oratores modò suam, modò Regum ac Principum, à quib. missi sunt, personam agūt. Nec refert, quod in 2. cambio non numeretur præsens pecunia, sed dentur tantū litteræ recambij, si enim creditor contentus sit, perinde est, pecuniam, vel aliquid æquiualens, vt chyrographum, reddere. Posterior pars responsi probatur inde, quod facilè subsit vsura saltem mentalis, præsertim si nolis aliter cambire, nisi tali flexu eodem loco solutionem cum lucro recipias, vt idcirco meritò

lege

lege humanâ talis cōtractus possit prohiberi; nā res probabiliter malæ aut periculosæ iure interdici possunt, etsi nō evidentè sint malæ, sed quâdam subtilitate defendi queant, quâvis defacto talis prohibitio non extet.

Ad 1. in Contrarium distinguim. Ma. quâdocunque repetitur solutio vi primi cōtractûs conceditur: quâdocunque vi cōtractûs alterius repetitur. vt fit in proposito, negatur. *Ad 2.* negamus esse fictitiâ commutationem præsentis pecuniæ cum absente actu nō habita; constat enim ex dictis sufficere, si habeatur virtute, seu haberi possit alterius fide & obligatione, vt fit in proposito; quomodo etiam equus emi potest ab eo, qui illum actu quidem non habet, habere tamen potest. *Ad 3.* negamus consequentiâ, quia campfor non tenetur ad mutuû, sed iustis commutationibus intēdit, esto simul ad suū lucrū atēdat. *Ad 4.* negamus antecedens, quia campfarius absolutè est voluntarius, cum per iniuriâ à nullo compellatur ad talem modum contrahendi, esto secundum quid sit involuntarius, quatenus non faceret, nisi necessitas vrgeret. *Ad 5.* negamus Min. quia non ipsum debitum accipitur pro solutione sed obligatio fidei Campfarij ad soluendum, licet iste nitatur spe alienæ solutionis.

XXXVII. *Eustasius Sacerdos religiosus post peractum Sacrificium in templo accipit secum ab altari*